

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 marca 2020 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Fővárosi Törvényszék – Węgry) – Hungeod Közlekedésfejlesztési, Földmérési, Út- és Vasútervezési Kft. (C-496/18), Sixense Soldata (C-496/18), Budapesti Közlekedési Zrt. (C-496/18 i C-497/18) / Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

(Sprawy połączone C-496/18 i C-497/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zamówienia publiczne – Procedury odwoławcze w dziedzinie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane – Dyrektywa 89/665/EWG – Procedury udzielania zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji – Dyrektywa 92/13/EWG – Udzielanie zamówień publicznych – Dyrektywy 2014/24/UE i 2014/25/UE – Monitorowanie stosowania przepisów dotyczących udzielania zamówień publicznych – Uregulowania krajowe umożliwiające określonym organom wszczęcie postępowania z urzędu w przypadku niezgodnej z prawem zmiany umowy będącej w trakcie realizacji – Upływ terminu na skorzystanie z prawa wszczęcia postępowania z urzędu – Zasady pewności prawa i proporcjonalności]

(2020/C 215/10)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: Hungeod Közlekedésfejlesztési, Földmérési, Út- és Vasútervezési Kft. (C-496/18), Sixense Soldata (C-496/18), Budapesti Közlekedési Zrt. (C-496/18 i C-497/18)

Strona przeciwna: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Przy udziale: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Sentencja

1) Motywy 25 i 27 dyrektywy 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniającej dyrektywy Rady 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych, art. 1 ust. 1 i 3 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane, zmienionej dyrektywą 2007/66, art. 1 ust. 1 i 3 dyrektywy Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. koordynującej przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji, zmienionej dyrektywą 2007/66, art. 83 ust. 1 i 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE, oraz art. 99 ust. 1 i 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylającej dyrektywę 2004/17/WE, należy interpretować w ten sposób, że nie nakazują one państwu członkowskim przyjęcia uregulowań, na mocy których organ monitorujący może, z uwagi na ochronę interesów finansowych Unii Europejskiej, wszcząć z urzędu postępowanie odwoławcze w celu przeprowadzenia kontroli naruszeń przepisów w dziedzinie zamówień publicznych, ani im tego nie zakazują. Jednakże, jeżeli taka procedura odwoławcza zostaje przewidziana, jest ona objęta zakresem stosowania prawa Unii, o ile zamówienia publiczne będące przedmiotem tego odwołania objęte są przedmiotowym zakresem stosowania dyrektyw dotyczących zamówień publicznych, i musi zatem być zgodna z tym prawem, w tym z jego ogólnymi zasadami, do których należy ogólna zasada pewności prawa.

- 2) Ogólna zasada pewności prawa sprzeciwia się temu, aby w ramach postępowania odwoławczego wszczętego z urzędu przez krajowy organ monitorujący z uwagi na ochronę interesów finansowych Unii Europejskiej nowe uregulowania krajowe przewidywały w celu przeprowadzenia kontroli zgodności z prawem zmian w umowach dotyczących zamówień publicznych wszczęcie takiego postępowania w przewidzianym w nich terminie zawitym, nawet jeżeli upłynął termin zawity przewidziany w poprzednich uregulowaniach, obowiązujących w dniu wprowadzenia tych zmian.

(¹) Dz.U. C 381 z 22.10.2018

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Łodzi i Sąd Okręgowy w Warszawie – Polska) – Miasto Łowicz / Skarb Państwa – Wojewoda Łódzki (C-558/18) i Prokurator Generalny zastępowany przez Prokuraturę Krajową, początkowo Prokuratura Okręgowa w Płocku / VX, WW, XV (C-563/18)

(Sprawy połączone C-558/18 i C-563/18) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 19 ust. 1 akapit drugi TUE – Państwo prawne – Skuteczna ochrona prawna w dziedzinach objętych prawem Unii – Zasada niezawisłości sędziowskiej – Krajowy system środków dyscyplinarnych obowiązujący w stosunku do sędziów – Właściwość Trybunału – Artykuł 267 TFUE – Dopuszczalność – Wykładnia niezbędna do wydania wyroku przez sąd odsyłający – Pojęcie]

(2020/C 215/11)

Język postępowania: polski

Sądy odsyłające

Sąd Okręgowy w Łodzi, Sąd Okręgowy w Warszawie

Strony w postępowaniach głównych

(Sprawa C-558/18)

Strona skarżąca: Miasto Łowicz

Strona pozwana: Skarb Państwa – Wojewoda Łódzki

Przy udziale: Prokuratora Generalnego zastępowanego przez Prokuraturę Krajową, początkowo Prokuratury Regionalnej w Łodzi oraz Rzecznika Praw Obywatelskich

(Sprawa C-563/18)

Strona skarżąca: Prokurator Generalny zastępowany przez Prokuraturę Krajową, początkowo Prokuratura Okręgowa w Płocku

Strona pozwana: VX, WW, XV

Sentencja

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Sąd Okręgowy w Łodzi (Polska) i przez Sąd Okręgowy w Warszawie (Polska) postanowieniami z dnia 31 sierpnia 2018 r. i 4 września 2018 r. są niedopuszczalne.

(¹) Dz.U. C 44 z 4.2.2019.